

Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

**kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami
Oświęcimskiem i Zatorskiem, tudzież z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.**

Część XXXIX.

Wydana i rozesłana dnia 17. Lipca 1852.

Allgemeines

Landes-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

**Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Au-
schwiz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.**

XXXIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 17. Juli 1852.

Jahrgang 1851.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. Października 1851,

(Dziennik praw państwa, część LXXI., nr. 251, wydana dnia 20. Grudnia 1851),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w których zaprowadzona jest powszechna księga ustaw cywilnych,

którem odnośnie do nowego zakresu działania c. k. prokuratury skarbowych, oznaczonego najwyższym postanowieniem, rozporządzeniem zostaje, iż na przyszłość do obrony związku małżeńskiego tak w sporach o ważność lub o rozwiązanie małżeństwa, jakoteż w przypadkach, kiedy w celu powtórnego zawarcia związków małżeńskich idzie o uznanie osoby za zmarłą, i o przeprowadzenie dowodu w tej mierze przez świadków, nie prokuraturyja skarbową, wstępującą w miejsce urzędu fiskalnego, lecz inny jaki mąż roztrotny i uczciwy ustanowiony być winien.

Stosownie do rozrządzenia c. k. Ministerstwa finansów z dnia 13. Sierpnia 1851 (Dz. pr. p. nr. 188 *), wydanego na zasadzie najwyższego postanowienia z dnia 21. Grudnia 1850, przekazane zostało prokuraturyjom skarbowym, wstępującym w miejsce urzędów fiskalnych, jedynie prowadzenie tych sporów prawnych, a w ogólności zastępstwo sądowe tych spraw, które się odnoszą do majątku państwa, lub funduszów z tymże za równe uznanych.

Jakkolwiek według niniejszego rozporządzenia, nie należy do zakresu prokuratury skarbowych obrona związku małżeńskiego tak w sporach o ważność lub o rozwiązanie małżeństwa, jakoteż w przypadkach, kiedy w celu powtórnego zawarcia związków małżeńskich idzie o uznanie osoby za zmarłą, i o przeprowadzenie dowodu w tej mierze przez świadków; wszelako wiedzące już procesa o małżeństwo, tudzież rozpoczęte dochodzenia w razie, kiedy proszono o uznanie osoby za zmarłą, w których urząd fiskalny za obrońcę związku małżeńskiego przez sąd został ustanowiony, przeprowadzone być winny przez wstępującą na jego miejsce prokuraturę skarbową, na mocy punktu trzeciego rozrządzenia Ministerstwa finansów z dnia 13. Sierpnia 1851 (Dz. pr. p. nr. 188).

Atoliż na przyszłość winny sądy w przypadkach §§ów 97, 114 i 115 powszechnej księgi ustaw cywilnych, tudzież w przypadku, wskazanym przez dekret nadworny z dnia 17. Lutego 1827 (Zbiór ustaw sądowych nr. 2259), nie prokuraturę skarbową, wstępującą w miejsce urzędu fiskalnego, lecz w myśl tych prawnych przepisów, ustanowić dla obrony związku małżeńskiego męża uczciwego i w rzeczy biegłego.

K. Krauss m. p.

*) Dziennik praw krajowych, część XXII., nr. 150, str. 601.

Verordnung des Justizministeriums vom 2. Oktober 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte LXXI. Stück, Nr. 251, ausgegeben am 20. Dezember 1851),

giltig für alle Kronländer, in welchen das a. b. G. B. in Wirksamkeit ist.

wodurch nach Maßgabe des durch Allerhöchste Entschlieſung angeordneten neuen Wirkungskreises der k. k. Finanzprokurenaturen verfügt wird, daß in Zukunft zur Vertheidigung des Ehebandes in Streitigkeiten über die Giltigkeit oder Trennung einer Ehe, sowie in dem Falle der zum Behufe einer Wiederverehelichung eingeleiteten Todeserklärung und Beweisführung durch Zeugen nicht die an die Stelle des Fiskalamtes getretene Finanzprokurator, sondern ein anderer verständiger und rechtschaffener Mann zu bestellen ist.

In Gemäßheit des auf Grundlage der Allerhöchsten Entschlieſung vom 21. Dezember 1850 ergangenen Erlaſses des Finanzministeriums vom 13. August 1851 (Reichs-Gesetzblatt Nr. 188*), ist den an die Stelle der Fiskalämter getretenen Finanzprokurenaturen nur die Führung jener Rechtsstreite und überhaupt nur die gerichtliche Vertretung jener Angelegenheiten zugewiesen, welche das Staatsvermögen und die demselben gleichgehaltenen Fonde betreffen.

Obgleich nach dieser Bestimmung die Vertheidigung des Ehebandes in Streitigkeiten über die Giltigkeit oder Trennung einer Ehe, sowie in dem Falle der zum Behufe der Wiederverehelichung eingeleiteten Todeserklärung und Beweisführung durch Zeugen nicht zu den Obliegenheiten der Finanzprokurenaturen gehört, so sind doch die bereits anhängigen Ehe-Prozesse, sowie die über die angeſuchte Todeserklärung eingeleiteten Verhandlungen, in welchen das bestandene Fiskalamt als Vertheidiger des Ehebandes gerichtlich bestellt wurde, durch die an dessen Stelle getretene Finanzprokurator im Grunde des dritten Punktes des Erlaſses des Finanzministeriums vom 13. August 1851 (Reichs-Gesetzblatt Nr. 188) durchzuführen.

Dagegen haben die Gerichte künftig in den Fällen der §§. 97, 114 und 115 des a. b. G. B., dann des Hofdekretes vom 17. Februar 1827 (Justizgesetz-Sammlung Nr. 2259), nicht die an die Stelle des Fiskalamtes getretene Finanzprokurator, sondern im Sinne dieser gesetzlichen Vorschriften einen rechtschaffenen und sachverständigen Mann zum Vertheidiger des Ehebandes zu bestellen.

K. Krauß m. p.

*) Im Landes-Gesetzblatte, XXII. Stück, Nr. 150, Seite 601.

332.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów z dnia 2. Grudnia 1851,

(Dziennik praw państwa, część LXXI., nr. 252, wydana dnia 20. Grudnia 1851),

mocą którego obwieszczeniem zostaje, w jaki sposób postępować należy z wylosowanymi na dniu 1. Grudnia 1851 r. obligacyjami eraryjalnymi Stanów morawskich w Seryi nr. 357 umieszczonymi.

Odnosnie do okólnika rządu niższo-austryjackiego z dnia 29. Października 1829, podaje się do powszechnej wiadomości, iż wylosowane na dniu 1. Grudnia r. b., w Seryi 357 umieszczone obligacje eraryjalne morawsko-stanowe po 4⁰/₀, zamienione będą na mocy najwyższego patentu z dnia 21. Marca 1818 r., na nowe obligacje rządowe, w pierwotnej stopie procentowej, monetą konwencyjną prowizyje przynoszące, a to: Obligacyja *de Sess.* 4. Sierpnia 1767 nr. 4955 z jedną trzecią sumy kapitału, i obligacyje *de Sess.* 27. Września 1769 od nr. 804 aż do nr. 9232 z całkowitemi sumami kapitału.

F. Krauss m. p.

333.

Rozrządzenie Ministerstwa handlu z dnia 15. Grudnia 1851,

(Dziennik praw państwa, część LXXIII., nr. 257, wydana dnia 31. Grudnia 1851),

którem się obwieszcza, iż stosownie do najwyższego postanowienia z dnia 21. Listopada 1851 zarządzono reorganizacyję dotychczasowej jeneralnej dyrekeyi komunikacyj, której działalności początek ustanowiono na dzień 1. Stycznia 1852.

Najwyższem postanowieniem z dnia 21. Listopada 1851 raczył Najjaśniejszy Pan J. C. Mość uchwalić, ażeby zniesionymi zostały dyrekeyje jeneralne co do kolei żelaznych i rzeczy pocztowej, tudzież dyrekeyja telegrafów, stanowiące dotąd jeneralną dyrekeyję komunikacyj Ministerstwu podporządkowaną, i ażeby natomiast ustanowioną została jeneralna dyrekeyja komunikacyj, która będąc sekcyjną w Ministerstwie handlu, przemysłu i budowli publicznych, stanowić ma oraz, lubo samodzielnią, jednakże część integrującą tegoż, na której czele stoi szef sekcyjny, do pełnienia funkcyi dyrektora jeneralnego powołany.

Dyrekeyja jeneralna komunikacyj w nowej swej postaci wchodzi w życie z dniem 1. Stycznia 1852 r.

Baumgartner m. p.

332.

Erlass des Finanzministeriums vom 2. Dezember 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXXI. Stück, Nr. 252, ausgegeben am 20. Dezember 1851),

womit die Behandlung der am 1. Dezember 1851 in der Serie Nr. 357 verlostten mährisch-ständischen Avarial-Obligazionen zu 4 Prozent kundgemacht wird.

Mit Beziehung auf die Zirkular-Verordnung der niederösterreichischen Regierung vom 29. Oktober 1829 wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die am 1. Dezember d. J. in der Serie 357 verlostten mährisch-ständischen Avarial-Obligazionen zu 4 Prozent, und zwar de Sessione 4. August 1767, Nr. 4955, mit Einem Drittel der Kapitalssumme, dann de Sessione 27. September 1769, von Nr. 804 bis 9232, mit den ganzen Kapitalbeträgen nach den Bestimmungen des Allerhöchsten Patentes vom 21. März 1818, gegen neue, zu dem ursprünglichen Zinsfuße in Konventions-Münze verzinsliche Staatsschuldverschreibungen umgewechselt werden.

Ph. Krauß m. p.

333.

Erlass des Handelsministeriums vom 15. Dezember 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXXIII. Stück, Nr. 257, ausgegeben am 31. Dezember 1851),

wodurch die mit Allerhöchster Entschliesung vom 21. November 1851 angeordnete Reorganisirung der bisher bestandenen General-Direktion für Kommunikazionen kundgemacht und der Beginn ihrer Wirksamkeit auf den 1. Jänner 1852 festgesetzt wird.

Seine k. k. Majestät haben mit Allerhöchster Entschliesung vom 21. November 1851 zu genehmigen geruht, daß die General-Direktionen für den Eisenbahnbetrieb und das Postwesen, sowie die Direktion der Telegraphen, welche bisher die dem Ministerium untergeordnete General-Direktion der Kommunikazionen ausgemacht haben, in ihrem dermaligen Bestande aufgelöset und an die Stelle derselben eine General-Direktion der Kommunikazionen eingesetzt werde, die zugleich als eine Sekzion des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten einen selbstständigen aber integritrenden Theil desselben zu bilden hat, und an deren Spitze der mit den Funktionen eines General-Direktors betraute Sekzionsleiter gestellt ist.

Die General-Direktion der Kommunikazionen in ihrer neuen Gestaltung wird mit 1. Jänner 1852 in Wirksamkeit treten.

Baumgartner m. p.

Rozrządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. Grudnia 1851,

(Dziennik praw państwa, część LXXIII., nr. 258, wydana dnia 31. Grudnia 1851),

obowiązujące w Austrii Wyższej i Niższej, w Solnogradzie, Styryi, Karyntyi, Krainie, Tryjeście, Gorycyi, Gradysce i Istrii, w Tyrolu i Forarlbergu, w Dalmacyi, w królestwie Lombardzko-Weneckiem, w Czechach, Morawii, w Szląsku, w Galicyi i na Bukowinie,

mocą którego w skutku najwyższego postanowienia z dnia 14go Grudnia 1851 uregulowanem zostaje postępowanie w sądach cywilnych przy wydawaniu odpisów zeznań świadków i relacyj w sztuce biegłych, tudzież przy zawiadamianiu stron o dokonaniem wysłuchaniu świadków i w sztuce biegłych, oraz przy obliczaniu terminu do podawania pism dowodowych, równie zniesionym zostaje przepis ustawy o postępowaniu sądowem tak powszechnej, jakoteż galicyjskiej i włoskiej, na mocy którego żądać się musi w ciągu dni 30 sprzedaży dóbr, oszacowanych w drodze egzekucyi.

Końcem uchylenia trudności, jakie zachodzą przy zastosowaniu §§. 171, 172 ustawy powszechnej o postępowaniu karnem, tudzież §§. 243 i 244 galicyjskiej i §§. 233 i 234 włoskiej ustawy o postępowaniu sądowem, przy wydawaniu odpisów zeznań świadków i w sztuce biegłych, przy zawiadomieniu stron o dokonaniem wysłuchaniu świadków i o relacji w sztuce biegłych, przy obliczeniu terminu do podania pisma dowodowego i końcem zaprowadzenia w tym względzie jednostajnego postępowania, nakoniec odmieniając w części §. 324 powszechnej, §. 429 galicyjskiej i §. 418 włoskiej ustawy o postępowaniu sądowem, Najjaśniejszy Pan J. C. M. raczył najwyższem postanowieniem z dnia 14. Grudnia 1851, rozporządzić, co następuje:

§. 1.

Jak skoro w procesie, w którym wypadł wyrok na prowadzenie dowodu przez świadków, lub w sztuce biegłych, protokół wysłuchania świadków lub w sztuce biegłych został zamkniętym, a w razie gdy słuchanie przez inną władzę sądową prowadzone było, od tejże do sędziego proces prowadzącego nadesłanym, należy obiedwie strony, spór wiodące, uwiadomić o tem, z tym dodatkiem, iż im wolno zażądać w kancelaryi wydania odpisów zeznań świadków lub relacji w sztuce biegłych.

§. 2.

Od doręczenia tej rezolucyi, która, jeżeli można, obudwom stronom w tym samym dniu, prowadzącemu zaś dowód zawsze pierwiej doręczona być winna, należy obliczyć termin do podania pisma dowodowego, bez wliczenia weń dnia, w którym strony zamówiły odpisy, ani też dalszego wpływu czasu, w którym odpisy przez kancelaryję sporządzone i stronom doręczone będą.

334.

Erlass des Justizministeriums vom 16. Dezember 1851,
(im Reichs-Gesetzblatte, LXXIII. Stück, Nr. 258, ausgegeben am 31. Dezember 1851),

wirksam für Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnten, Krain, Triest, Görz, Gradiška und Istrien, Tirol und Vorarlberg, Dalmazien, das lombardisch-venezianische Königreich, Böhmen, Mähren und Schlesien, Galizien und die Bukowina,

womit in Folge Allerhöchster Entschlieſung vom 14. Dezember 1851 das zivilgerichtliche Verfahren bei Hinausgabe der Abschriften von Zeugenaussagen und Kunstbefunden, sowie bei Verständigung der Parteien von der vollendeten Aufnahme von Zeugenverhören und Kunstbefunden und bei Berechnung der Frist zur Ueberreichung der Beweisschrift geregelt, und die Bestimmung der allgemeinen, galizischen und italienischen Gerichtsordnung, nach welcher die Feilbietung eines im Exekutionswege geschätzten Gutes binnen 30 Tagen verlangt werden muß, aufgehoben wird.

Zur Behebung der Schwierigkeiten, welche sich in Anwendung der §§. 171, 172 der allgemeinen Gerichtsordnung, der §§. 243 und 244 der galizischen und der §§. 233 und 234 der italienischen Gerichtsordnung bei Hinausgabe der Abschriften der Zeugenaussagen und Kunstbefunde, bei Verständigung der Parteien von der vollendeten Aufnahme der Zeugenverhöre und Kunstbefunde und bei Berechnung der Frist zur Ueberreichung der Beweisschrift ergeben haben, und zur Einführung eines dießfälligen gleichförmigen Verfahrens, dann in theilweiser Abänderung der §§. 324 der allgemeinen, 429 der galizischen und 418 der italienischen Gerichtsordnung, haben Seine Majestät mit Allerhöchster Entschlieſung vom 14. Dezember 1851 Folgendes zu verordnen geruht:

§. 1.

Sobald in einem Rechtsstreite, in welchem auf die Zulassung eines Zeugenbeweises oder Kunstbefundes erkannt wurde, das Protokoll über Vernehmung der Zeugen oder Kunstverständigen geschlossen, und im Falle die Vernehmung durch eine andere Gerichtsbehörde gepflogen worden wäre, von dieser an den Richter gelangt ist, vor welchem der Prozeß geführt wird, sind hievon beide Streittheile mit dem Befehle zu verständigen, daß ihnen frei stehe, in der Kanzlei die Anfertigung von Abschriften der Zeugenaussagen oder des Kunstbefundes zu verlangen.

§. 2.

Von der Zustellung dieses Bescheides, welche wo möglich beiden Theilen an demselben Tage, immer aber dem Beweisführer zuerst zu geschehen hat, ist die Frist zur Ueberreichung der Beweisschrift zu berechnen, in dieselbe jedoch der Tag, an welchem die Abschriften von der Partei bestellt werden und der weitere Zeitverlauf, bis die Ausfertigung der Abschriften von der Kanzlei besorgt und die Zustellung derselben erfolgt ist, nicht einzuzurechnen.

§. 3.

Papieru stemplowego do odpisów potrzebnego, obowiązane są dostarczyć strony żądające przy zamówieniu takowych. Odpisy winny być stronom przez kancelaryję z urzędu doręczone, nie czekając, aż strony same takowe podniosą.

§. 4.

Kancelaryja obowiązana jest prowadzić dokładny wykaz tak co do dnia w którym zawiadomioną została strona dowód prowadząca, iż może żądać odpisów z protokołów zeznań, równie jakoteż co do dnia, w którym ich rzeczywiście żądała i w którym jej doręczone zostały, i oraz dni rzeczzone zanotować tak na protokole oryginalnym zeznań, jakoteż na wydanych odpisach.

§. 5.

Co do wystawiania i doręczania odpisów z protokołów wysłuchania świadków i w sztuce biegłych w procesie sumarycznym, niniejsze rozporządzenie nie zaprowadza żadnej zmiany w odnoszących się do tego postanowieniach najwyższych uchwał z dnia 18. Października 1845 (6. Marca 1848*) i z d. 31. Marca 1850**).

§. 6.

Znosi się niniejszem przepis ustawy o postępowaniu sądowem, na mocy którego żądać się winno publicznej sprzedaży dóbr, oszacowanych w drodze egzekucyi w ciągu dni 30 tak, iż w przeciwnym razie dłużnik obowiązany jest ustąpić dóbr wierzycielowi za cenę szacunkową, ten zaś winien przyjąć takowe za tę samą cenę, i oraz zostawia się do woli tak powodowi, jak pozwanemu, żądać takowej sprzedaży dóbr, nie będąc w tej mierze związanym żadnym terminem. Niniejszy przepis rozciągnąć należy na wszystkie przypadki, w których przy ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia nie przepadło prawo żądania publicznej sprzedaży.

K. Krauss m. p.

335.

**Obwieszczenie Rządu krajowego z d. 16. Grudnia 1851,
zawierające przepisy o wymiarze i uiszczaniu podatku dochodowego w roku administracyjnym 1852.**

Według najwyższego patentu z dnia 7. Października 1851***), ogłoszonego Dziennikiem praw państwa, uiszczany być ma podatek dochodowy w roku admi-

*) Dla Dalmacyi.

***) Dla królestwa Lombardzko-Weneckiego.

***) Dziennik praw kraj., cz. XXXIII., n. 288.

§. 3.

Die zu den Abschriften erforderlichen Stempelbögen müssen von den die Abschriften begehrenden Parteien bei der Bestellung beigebracht werden. Die Zustellung der Abschriften an die Parteien ist, ohne die Behebung von Seite der letzteren abzuwarten, durch die Kanzlei von Amtswegen zu besorgen.

§. 4.

Sowohl über den Tag, an welchem der Beweisführer verständigt worden ist, daß er Abschriften der Vernehmungs-Protokolle verlangen könne, als über den Tag, an welchem sie von ihm verlangt, und an welchem sie ihm zugestellt wurden, hat die Kanzlei eine genaue Vormerkung zu führen, und diese Tage nicht nur auf dem Original-Vernehmungs-Protokolle, sondern auch auf den ausgefolgten Abschriften anzumerken.

§. 5.

Hinsichtlich der Ausfertigung und Zustellung von Abschriften der Protokolle über die Vernehmung von Zeugen oder Kunstverständigen im summarischen Prozesse, wird an den hierauf bezüglichen Bestimmungen der Allerhöchsten Entschliessungen vom 18. Oktober 1845 (6. März 1848 *) und 31. März 1850 **) durch die gegenwärtige Verordnung nichts geändert.

§. 6.

Die Bestimmung der Gerichtsordnung, nach welcher die Feilbietung eines im Exekutionswege geschätzten Gutes binnen 30 Tagen angefordert werden muß, widrigenfalls der Schuldner verpflichtet ist, dasselbe dem Gläubiger um den Schätzungspreis zu überlassen, und der Gläubiger es um diesen Preis zu übernehmen, wird hienit außer Kraft gesetzt, und dem Kläger sowohl, als dem Beklagten freigestellt, um diese Feilbietung des Gutes anzusuchen, ohne hierin an eine bestimmte Frist gebunden zu seyn. Diese Vorschrift ist auf alle Fälle anzuwenden, in welchen bei Kundmachung gegenwärtiger Verordnung, das Recht die Feilbietung zu erlangen, noch nicht erloschen ist.

K. Krauß m. p.

335.

Kundmachung des Landes-Guberniums vom 16. Dezember 1851, enthaltend die Bestimmungen wegen Bemessung und Entrichtung der Einkommensteuer im Verwaltungsjahre 1852.

Nach dem durch das Reichs-Gesetzblatt kundgemachten Allerhöchsten Patente vom 7. Oktober 1851 ***) ist die Einkommensteuer in dem Ausmaße und nach den Bestim-

*) Für Dalmazien.

**) Für das lombardisch-venezianische Königreich.

***) Im Landes-Gesetzblatt, XXXIII. Stück, Nr. 288.

nistracyjnym 1852 podług tego samego wymiaru i tych postanowień, jakie na rok administracyjny 1851 przepisane były.

Zważając jednak na tę okoliczność, że podstawy wymiaru podatku na rok administracyjny 1851 wskazane, także na rok administracyjny 1852 zastosowane być nie mogą, i że podług ogłoszonego Dziennikiem praw państwa rozporządzenia wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 1. Września 1851, §. 3. lit. a) l. 5. *), pobór, badania i prostowania fasyi podatku dochodowego, niemniej ustanowienie należytości podatku, wejdzie w udziałny zakres działania inspektorów podatkowych, którzy w skutek najwyższej uchwały z dnia 7. Kwietnia 1851 ustanowieni być mają, rozporządza się w skutek dekretu wysokiego Ministerstwa skarbu z d. 1. Listopada 1851 za l. 16058, co następuje:

1. Za podstawę przy ułożeniu fasyi dochodów na rok administracyjny 1852 i przy wymiarkowaniu czystego, w przecięciu wyrachować się mającego dochodu, należy przyjąć przychód i wydatek z lat 1849, 1850 i 1851.

2. Czysze i renty na rok 1852 należy fasyjonować podług stanu majątku i dochodu z dnia 31. Października 1851.

3. Przepisy §§. 21. i 22. najwyższego patentu z dnia 29. Października 1849 **) o pborze podatku dochodowego od stałych dochodów drugiej klasy tego podatku, mają być zastosowane do przypadłych kwot takowych dochodów za rok, którego początek jest dzień 1. Listopada 1851, koniec zaś dzień 31. Października 1852.

4. Pobór, badania i prostowanie fasyi do podatku dochodowego, a oraz ustanowienie należytości podatkowej, jest rzeczą inspektorów podatkowych, a w głównych miastach i innych nie podlegających starostwu okręgowemu, rzeczą administracyj i komisyj podatkowych, które w skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 25. Marca 1851 (Dziennik praw państwa XX. ***) ustanowione być mają.

Ponieważ w Galicyi i wielkiem księstwie Krakowskiem nie ma jeszcze ustanowionych inspektorów administracyj i komisyj podatkowych, przeto rozporządzenia wejdą w wykonanie dopiero z czasem ich ustanowienia.

Nim to nastąpi, istniejące komisyje powiatowe, dla podatku dochodowego ustanowione, mają w swej działalności pozostać.

5. Rozstrzygnięcie rekursów przeciw wymierzonemu w pierwszych instancjach podatkowi na rok 1852, należy do krajowej dyrekcji skarbowej.

*) Dziennik praw krajowych, cz. XXXII., nr. 269.

**) Tamże z roku 1849, cz. III., nr. 53., str. 61.

***) Tamże cz. XXI., nr. 142., str. 590.

mungen die für das Verwaltungsjahr 1851 vorgeschrieben wurden, auch im Verwaltungsjahre 1852 zu entrichten.

In Anbetracht des Umstandes jedoch, daß die vorgezeichneten Grundlagen zur Bemessung der Steuer für das Verwaltungsjahr 1851, nicht auch für die Besteuerung des Verwaltungsjahres 1852 angewendet werden können, und daß ferner nach dem durch das Reichs-Gesetzblatt kundgemachten Erlaße des hohen Finanzministeriums vom 1. September 1851 §. 3 lit. a) Z. 5*), die Uebernahme, Prüfung und Richtigstellung der Einkommensteuer-Bekanntnisse, dann die Festsetzung der Steuergebühren in Folge der Allerhöchsten Entschließung vom 7. April 1851 aufzustellenden Steuer=Inspektoren im selbstständigen Wirkungskreise obliegen wird, wird in Folge des Erlaßes des hohen Finanzministeriums vom 1. November 1851 Z. 16058 Folgendes verordnet:

1. Den Bekanntnissen über das Einkommen für das Verwaltungsjahr 1852 sind die Erträgnisse und Auslagen der Jahre 1849, 1850 und 1851 zur Ermittlung des steuerbaren reinen Durchschnittserträgnisses zum Grunde zu legen.

2. Die Zinsen und Renten sind für das Jahr 1852 nach dem Stande des Vermögens und Einkommens vom 31. Oktober 1851 einzubekennen.

3. Die Anordnungen der §§. 21 und 22 des Allerhöchsten Patents vom 29. Oktober 1849**), über die Einhebung der Einkommensteuer von den stehenden Bezügen der zweiten Einkommensteuer=Classe, sind auf die, an solchen Bezügen für das Jahr, das mit 1. November 1851 beginnt und am 31. Oktober 1852 endigt, fälligen Beträge anzuwenden.

4. Die Uebernahme, Prüfung und Richtigstellung der Bekanntnisse für die Einkommensteuer, dann die Festsetzung der Steuergebühren, liegt den Steuer=Inspektoren, und in den Hauptstädten und anderen Städten, welche einer Bezirkshauptmannschaft nicht unterstehen, den zu Folge des Erlaßes des hohen Finanzministeriums vom 25. März 1851 (Reichs-Gesetzblatt XX. ***) aufzustellenden Steuer=Administrationen und Steuer=Kommissionen ob.

Diese Bestimmungen treten, weil die Steuer=Inspektoren, Steuer=Administrationen oder Kommissionen in Galizien und dem Großherzogthume Krakau noch nicht aufgestellt sind, erst mit der Aufstellung derselben in Wirksamkeit.

Bis dahin haben die dermal bestehenden Einkommensteuer=Bezirks=Kommissionen in Thätigkeit zu bleiben.

5. Die Entscheidung der Rekurse gegen die Steuerbemessung der ersten Instanzen für das Verwaltungsjahr 1852, ist der Finanz=Landes=Direktion zugewiesen.

*) Im Landes-Gesetzblatte, XXXII. Stück, Nr. 269.

**) Ebendasselbst, vom Jahre 1849, III. Stück, Nr. 53, Seite 61.

***) Ebendasselbst, XXI. Stück, Nr. 142, Seite 590.

6. Jako termin podawania fasyj z dochodów i doniesień o stałych poborach, stanowi się czas do końca Grudnia 1851, a to ze względu na §. 32. najwyższego patentu z dnia 29. Października 1849 i postanowień przepisu wykonawczego z dnia 11. Stycznia 1850 *).

Gołuchowski m. p.

336.

Rozporządzenie Ministrów spraw wewnętrznych, wojny i sprawiedliwości z dnia 21. Grudnia 1851,

(Dziennik praw państwa, część LXXIII., nr. 260, wydana dnia 31. Grudnia 1851).

obowiązujące w Austrii Niższej i Wyższej, w Solnogradzie, Styrii, Karyntyi, Krainie, w Tyrolu i Forarlbergu, w Tryjeście, Gorycyi i Gradysee, w Istrii, Dalmacyi, w Czechach, w Morawii, Szlązku, w Galicyi, na Bukowinie, w Węgrzech, Kroacyi i Sławonii, w województwie Serbskiem z banatem Temeskim, w Pograniczach wojskowych i w Siedmiogrodzie,

mocą którego stanowi się, która władza właściwą jest do wydawania orzeczeń karnych według §. 8. usankcyjonowanego przez Najjaśniejszego Pana porządku teatralnego z dnia 14. Listopada 1850 (nr. 454 Dz. pr. p.)

Ponieważ wniesione zostały zapytania, do której władzy należą orzeczenia karne według §. 8. usankcyjonowanego przez Najjaśniejszego Pana porządku teatralnego z dnia 14. Listopada 1850 (nr. 454 Dz. pr. p.), Ministrowie spraw wewnętrznych, wojny i sprawiedliwości, wydają niniejszem objaśnienie, iż wydawanie takich orzeczeń karnych, w myśl ustawy należy do tej władzy rządowej, strzegącej bezpieczeństwa z pozostawieniem wolnego rekursu do Namieśnika (do Bana w Kroacyi i Sławonii, do Komend wojskowych krajowych w Pograniczu wojskowem), do której należało czuwanie nad przedstawieniem, przez które popełnione zostało przestępstwo.

Bach m. p. **Csorich** m. p. **K. Krauss** m. p.

337.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów z dnia 23. Grudnia 1851,

(Dziennik praw państwa, część LXXIII., nr. 261, wydana dnia 31. Grudnia 1851),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego, **dotyczące puszczenia w obieg biletów skarbowych z dniem wydania 1. Stycznia 1852.**

Puszczone w obieg na mocy rozrządzenia Ministerstwa finansów z dnia 19. Grudnia 1850 nr. 469 Dz. pr. p., procentujące bilety skarbowe z dnia 1. Stycznia 1851 r. na 1000 zlr., na 500 zlr. i na 100 zlr., zamienione zostaną, począwszy od dnia 1. Stycznia 1852 r., na bilety skarbowe, z dniem wydania 1. Stycznia 1852.

*) Dziennik praw państwa z r. 1850, cz. VII., nr. 10, str. 117.

6. Zur Ueberreichung der Befenntnisse über das Einkommen und der Anzeigen über stehende Bezüge wird mit Beziehung auf den §. 32 des Allerhöchsten Patentens vom 29. Oktober 1849 und die Bestimmungen der Vollzugs-Vorschrift vom 11. Jänner 1850 *) die Frist bis Ende Dezember 1851 bestimmt.

Goluchowſki m. p.

336.

Verordnung der Minister des Innern, des Krieges und der Justiz vom 21. Dezember 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXXIII. Stück, Nr. 260, ausgegeben am 31. Dezember 1851),

wirksam für Oesterreich unter und ob der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain, Tirol und Vorarlberg, Triest, Görz und Gradiſka, Istrien, Dalmazien, Böhmen, Mähren, Schlesien, Galizien, Bukowina, Ungarn, Kroatien, Slavonien, die serbische Wojwodſchaft mit dem Temeſer Banate, die Militärgrenzgebiete und Siebenbürgen,

womit bestimmt wird, welche Behörde zur Fällung von Straferkenntnissen nach §. 8 der Allerhöchst sanktionirten Theater-Ordnung vom 14. November 1850 (Nr. 454 des N. G. B.) kompetent sei.

Aus Anlaß vorgekommener Anfragen, welcher Behörde die Fällung von Straferkenntnissen nach §. 8 der Allerhöchst sanktionirten Theater-Ordnung vom 14. November 1850 (Nr. 454 des N. G. B.) zustehe, wird von den Ministern des Innern, des Krieges und der Justiz erklärt, daß die Fällung dieser Straferkenntnisse im Sinne des Gesetzes jener Staats-Sicherheitsbehörde, unter Freilassung des Rekurses an den Statthalter (Ban von Kroatien und Slavonien, Landes-Militärkommanden in der Grenze) zustehe, der die Ueberwachung der Darstellung, wodurch das Vergehen verübt wurde, oblag.

Wach m. p. **Gsrich** m. p. **K. Krauß** m. p.

337.

Erlaß des Finanzministeriums vom 23. Dezember 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXXIII. Stück, Nr. 261, ausgegeben am 31. Dezember 1851),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches, betreffend die Hinausgabe von Reichsschatzscheinen mit dem Ausfertigungstage vom 1. Jänner 1852.

Die mit dem Finanzministerial-Erlaße vom 19. Dezember 1850 Nr. 469 des Reichs-Gesetzblattes, in Umlauf gesetzten verzinslichen Reichsschatzscheine vom 1. Jänner 1851 zu 1000 fl., 500 fl. und 100 fl., werden vom 1. Jänner 1852 angefangen, gegen Reichsschatzscheine mit dem Ausfertigungstage vom 1. Jänner 1852 umgewechselt.

*) Im Reichs-Gesetzblatte vom Jahre 1850, VII. Stück, Nr. 10, Seite 117.

To samo rozumieć się ma o zostających dotąd w obiegu procentujących biletach skarbowych z dnia 1. Stycznia 1850, tudzież o 3% asygnacjach kasy centralnej od 50 zlr. niżej, nakoniec o asygnacjach na dochody węgierskie.

Zamiana nastąpi na żądanie właściciela w ciągu roku 1852.

Przy zamianie wypłacone zostaną zapadłe do dnia 1. Stycznia 1852, ciążące 3% prowizyje od biletów skarbowych i asygnacyj kasy centralnej.

Wydawanie odbędzie się w Wiedniu w c. k. kasie zamiany, w krajach zaś koronnych w c. k. kasach głównych krajowych.

Zresztą co do zamiany tychże biletów skarbowych na bilety nie procentujące, tudzież odwrotnie co do zamiany nie procentujących na procentujące, nakoniec co do przyjmowania takowych przy zapłatach gotówką, obowiązują postanowienia rozrządzenia c. k. Ministerstwa finansów z dnia 19. Grudnia 1850 nr. 469 Dz. pr. p.

F. Krauss m. p.

338.

Rozporządzenie Ministerstwa finansów z dnia 24. Grudnia 1851,

(Dziennik praw państwa, część LXXIII., nr. 262, wydana dnia 31. Grudnia 1851),

obwieszczające niektóre poprawki niemieckiego wydania taryfy celnej z dnia 6. Listopada 1851 roku.

W wydaniu niemieckiem taryfy celnej z dnia 6. Listopada 1851, ogłoszonym jako załączenie do nru. 244 Dziennika praw państwa, zamieścić należy w uwadze do oddziału 30 (*Bier - piwo*) po słowach „*in der Einfuhr*“, (w przywozie) w czwartym wierszu z góry, — wyrazy następujące: „*im lombardisch-venetianischen Königreiche L. a. 3.60 für den metrischen Quintal, oder L. a. 1.80 für den Zollcentner sporco*“ (w królestwie Lombardzko-Weneckiem L. a. 3.60 od cetnara metrycznego, albo L. a. 1.80 od cetnara celnego sporco).

Tęż samą poprawkę zamieścić należy także i w dawniejszych dwóch wydaniach, wyszłych z drukarni rządowej w felio i w oktawce, w których nadto jeszcze:

- a) w oddziale 31, w wierszu ostatnim uwagi 1 po słowach „*oder mit*“ położyć należy kwotę 3 zlr. 21 $\frac{1}{2}$ kr., zamiast 4 zlr., jako nakładu do podatku konsumcyjnego od cetnara cłowego sporco;
- b) w oddziale 9 pod ustanowami celnymi dla przewozu tytoniu surowego i fabrykatów tytoniowych, znajdować się winno podwójne podkreślenie, a nakoniec
- c) w oddziale 14 i oraz w pierwszym wierszu należącej doń uwagi po słowie „*Mehl*“ (mąka) łącznik (t. j. znak =) ma być opuszczonym.

F. Krauss m. p.

Dies gilt auch von den noch im Umlaufe befindlichen verzinlichen Reichsschafscheinen vom 1. Jänner 1850, dann den 3perzentigen Zentralkasse-Anweisungen von 50 fl. abwärts und den Anweisungen auf die ungarischen Landeseinkünfte.

Diese Umwechslung findet auf Verlangen des Inhabers im Laufe des Jahres 1852 Statt.

Bei der Umwechslung werden die bis zum 1. Jänner 1852 verfallenen, auf den Reichsschafscheinen und Zentralkasse-Anweisungen haftenden 3perzentigen Zinsen vergütet.

Die Hinausgabe geschieht in Wien bei der k. k. Verwechslungskasse, in den Kronländern dagegen bei den k. k. Landeshauptkassen.

Im Uebrigen gelten hinsichtlich der Verwechslung dieser Reichsschafscheine gegen unverzinliche, und umgekehrt der unverzinlichen gegen verzinliche, sowie hinsichtlich der Annahme derselben bei Barzahlungen, die Bestimmungen des Erlasses des k. k. Finanzministeriums vom 19. Dezember 1850 Nr. 469 des Reichs-Gesetzblattes.

Ph. Krauß m. p.

338.

Verordnung des Finanzministeriums vom 24. Dezember 1851, (im Reichs-Gesetzblatte, LXXIII. Stück, Nr. 262, ausgegeben am 31. Dezember 1851),

womit einige Berichtigungen der deutschen Ausgaben des Zolltarifes vom 6. November 1851 bekannt gemacht werden.

In der als Beilage zu Nr. 244 des Reichs-Gesetzblattes veröffentlichten deutschen Ausgabe des Zolltarifes vom 6. November 1851 ist in der Anmerkung zur Abtheilung 30 (Bier) nach den Worten „in der Einfuhr“, vierte Zeile von oben einzuschalten: „im lombardisch-venezianischen Königreiche Lire aust. 3.60 für den metrischen Quintal, oder Lire aust. 1.80 für den Zollzentner Sporco“.

Derselben Berichtigung bedürfen die früheren zwei von der Staatsdruckerei ausgegangenen Ausgaben in Folio und Oktav, in welchen übrigens noch ferner

- a) in der Abtheilung 31, Anmerkung 1, , letzte Zeile nach den Worten „oder mit“ der Betrag von 3 fl. 21 $\frac{1}{2}$ kr., statt 4 fl., als Verzehrungssteuer = Zuschlag für den Zollzentner Sporco anzusetzen;
- b) in der Abtheilung 9 unter den Durchfuhr-Zollsätzen für rohen Tabak und Tabakfabrikate der mangelnde Doppelpstrich beizufügen, endlich
- c) in der Abtheilung 14 und in der ersten Zeile der dazu gehörigen Anmerkung nach dem Worte Mehl das Verbindungszeichen (=) wegzulassen ist.

Ph. Krauß m. p.

The first part of the book is devoted to a general history of the... (text is mirrored and difficult to read)

The second part of the book is devoted to a general history of the... (text is mirrored and difficult to read)

The third part of the book is devoted to a general history of the... (text is mirrored and difficult to read)

THE

History of the... (text is mirrored and difficult to read)

The fourth part of the book is devoted to a general history of the... (text is mirrored and difficult to read)

The fifth part of the book is devoted to a general history of the... (text is mirrored and difficult to read)

The sixth part of the book is devoted to a general history of the... (text is mirrored and difficult to read)

The seventh part of the book is devoted to a general history of the... (text is mirrored and difficult to read)